

SLOVO Z PÍSMÁ SV. K ROKU 2025

Náhodně vybrané texty při bohoslužbě na konci roku 2024

V Kaplici to bylo ze starozákonní, deuterokanonické knihy Sirachovcovy, ze 49. kapitoly:

1 Památka Jóšijášova je jako vonná směs, umně připravená mastičkářem. V ústech každého bude sladká jako med, jako hudba při popíjení vína. 2 Jeho úmyslem bylo obrátit lid a vymýtit svévolné ohavnosti. 3 Celým srdcem byl oddán Hospodinu a v čase svévole upevňoval zbožnost. 4 Kromě Davida, Chizkijáše a Jóšijáše všichni se těžce provinili, opustili zákon Nejvyššího. Králové judští zanikli. 5 Svou moc odevzdali jiným, svou slávu přenechali cizímu pronárodu. 6 Cizáci zapálili vyvolené město, sídlo svatyně, a zpusťovali cesty k němu. 7 Nakládali s ním zle, jak předpověděl Jeremjáš; ten byl za proroka posvěcen už v životě matky, aby podvracel, hubil a ničil, ale i stavěl a sázel. 8 Ezechiel měl vidění slávy, kterou mu Bůh ukázal na voze cherubů; 9 vzpomněl si na nepřátele a seslal na ně bouři s přívalem deště a dobře činil těm, kdo šli přímými cestami. 10 Kostí dvanácti proroků ať ožijí tam, kde odpočívají. Neboť oni potěšovali lid Jákobův a vykupovali je vírou a nadějí.

VÝKLAD

Úryvek mluví o králi Joziášovi, který reformoval náboženský život v Izraeli ke konci 7. století před Kristem. Jakoby nám tím Pán poukázal na potřebu reformy náboženského života i v naší farnosti a na dnešního reformátora církve – papeže Františka, jemuž je třeba naslouchat. Je potřeba být jako oni oddáni celým srdcem Pánu a mít odvalu (jako Jeremiáš) opouštět to, co se přežilo a stavět to nové. Jako Ezechiel mít vizi – i tu, že kosti (to co je mrtvé) opět skrze vanutí Ducha ožije. Máme zde kostel dvou ze dvanácti apoštolů - sv. Petra a Pavla a navíc byla ustanovena farní rada s dvanácti členy – jak příznačné!

V Malontech to bylo ze starozákonní knihy Pláč Jeremiášův z 5. kapitoly od 1. verše:

výběr:

1 Rozpomeň se, Hospodine, co se nám stalo, popatř a pohleď na naši potupu! 16 Spadla koruna z naší hlavy, běda nám, neboť jsme hřešili. 17 Nad tím zemdlelo naše srdce, nad oním se nám zatmělo v očích, 18 nad horou Sijónem, že je tak zpusťovaná; honí se po ní lišky. 19 Ty, Hospodine, budeš trůnit věčně, tvůj trůn přetrvá všechna pokolení. 20 Proč na nás pořád zapomínáš, opustil jsi nás až do nejdelších časů? 21 Obrát nás, Hospodine, k sobě a my se navrátíme, obnov naše dny jak za dnů dávnověkých.

I zde jsme při uvědomění ubohosti našeho církevního života (do kostela zde chodí 5-10 lidí) voláni ke kajícínosti, ale i k naději! Jsme svědky zpusťování, ale Pán bude uprostřed nás trůnit navěky. On nás – i naše bližní – k sobě obrátí. My už nemáme ani sílu něco sami dělat, ale Pán není zemdlený a on nás, i náš církevní život k sobě zase obrátí. Mějme tu naději!